

full dominical

Església de Menorca

Número 1859 - Any XXXVII - 21 gener 2018

passant per la vida

SER CRISTIANO LAICO

Queridos diocesanos:

La vocación y misión de los fieles laicos tiene su fundamento en dos sacramentos, el bautismo y la confirmación. Y, para muchos de ellos, también el sacramento del matrimonio. El Concilio explicó que los laicos "incorporados a Cristo por el bautismo, integrados al Pueblo de Dios y hechos partícipes, a su modo, de la función sacerdotal, profética y real de Cristo, ejercen en la Iglesia y en el mundo la misión de todo el pueblo cristiano en la parte que a ellos corresponde" (LG 31). Por el bautismo, el laico está capacitado para proclamar el Evangelio con su palabra y testimonio de su vida (función profética), para ofrecer su vida a Dios como ofrenda grata (función sacerdotal) y para servir en la caridad al prójimo y al mundo (función real).

Es importante profundizar en la vocación laical y reconocerla con agradecimiento al Señor. Poco a poco, en la Iglesia se va superando la concepción del laico como alguien que es meramente pasivo y que está sometido a los clérigos, aunque aún queda mucho por hacer. Los laicos no sólo

pertenecen a la Iglesia, sino que son Iglesia. El Vaticano II fue el primer Concilio que trató con amplitud la realidad teológica y pastoral del laicado, subrayando que la Iglesia no está verdaderamente formada, ni vive plenamente, mientras no exista un laicado maduro, adulto y corresponsable (cf. AG 21). La razón de ello es clara: el Evangelio no puede penetrar profundamente en las conciencias, en la vida y en el pueblo sin la presencia activa de los laicos.

Un elemento distintivo, que es propio y peculiar de los laicos es la "secularidad", es decir, el hecho de que su vocación y misión se desarrolla en el mundo. El carácter secular es propio de toda la Iglesia, porque el mundo es el lugar de su misión, pero corresponde a los laicos, por propia vocación, "buscar el reino de Dios tratando y ordenando las realidades temporales según Dios" (LG 31), según el Espíritu de Cristo y de su Evangelio, siendo sal y luz salvadoras de la tierra y de la comunidad humana.

Los cristianos laicos son Iglesia en el mundo. El mundo es para los fieles laicos el ámbito y el medio en el que desarrollan su vocación bautismal y alcanzan la santidad. Todo cristiano está llamado a vivir su bautismo y ser santo. El fiel laico responde a esta llamada insertándose en las realidades temporales y participando en las actividades terrenas. La familia, el trabajo, la vida profesional y social ordinaria son el ámbito de santificación. Juan Pablo II, haciéndose eco del Sínodo de Obispos, decía: "Los fieles laicos deben considerar las actividades de la vida cotidiana como ocasión de unión con Dios y de cumplimiento de su voluntad, así como también de servicio a los demás hombres, llevándoles a la comunión con Dios en Cristo" (Christífideles Laici, 17).

Hemos de superar de una vez por todas la identificación de la Iglesia con el clero y revalorizar la dignidad del laicado y su función. Los laicos no son sólo obreros de la viña, sino que son parte de la viña misma. Son miembros vivos de nuestra Iglesia.

† Francisc, Obispo de Menorca

l'entrevista a...

RAQUEL HERNÁNDEZ

Raquel Hernández, és responsable de sensibilització i comunicació de Caritas. El passat 18 de novembre va dirigir al Toro una jornada de reflexió amb el lema "Compartint el viatge" que fa referència a la Campanya que ha impulsat el Papa Francesc davant la greu situació de les migracions i els refugiats.

Raquel. En què consisteix la teva tasca de responsable de sensibilització i comunicació de Caritas?

La meua principal tasca és donar a conèixer qui som i què fem a Caritas, a la societat en general i especialment a la menorquina. Sóc responsable de la difusió de les campanyes que Caritas duu a terme al llarg de l'any: Caritat, Nadal, Persones sense Llar, Cura del Planeta i en aquest moment, Comparteix el Viatge, campanya que llancem per crear espais d'intercanvi i trobada de persones migrants i refugiades amb la nostra comunitat. També gestiono les xarxes socials i sóc l'enllaç amb els mitjans de comunicació.

Quina és la situació dels migrants i refugiats?

En aquests moments es calcula que la població desplaçada al món ascendeix a 66 milions de persones, segons ACNUR, la seva situació es troba al límit, principalment per la falta de seguretat en el viatge, desprotecció als països d'acollida i la falta de protecció dels seus drets fonamentals.

Què s'està fent des de Caritas de Menorca?

Caritas Menorca fa més de 10 anys que treballa en el camp de refugiats Ain el-Hilweh, a Líban, projecte que neix de les parròquies del Carme a Maó i la Parròquia de Sant Lluís.

Les principals línies d'actuació són, emergència humanitària i un projecte de salut amb dones embarassades i nounats.

Des de fa uns anys al costat de Caritas Espanyola i Caritas Jerusalem, treballem en projectes d'acompanyament, salut, sensibilització, comerç just i joves, amb la comunitat Cristiano-Palestina en Terra Santa.

«Compartint el viatge» va ser el lema de la jornada de reflexió al Toro. En què va consistir i qui va participar-hi?

En la Jornada Diocesana del passat dia 18 van participar-hi diferents representants de la diòcesi: voluntaris de parròquia i projectes, treballadors de Caritas i membres de l'Església de Menorca.

Vam presentar la campanya, **Comparteix el Viatge**, que ens anima a sensibilitzar-nos amb la situació de les persones migrants i refugiades, que de manera forçada es veuen obligades a abandonar la seva llar. Volem crear espais de trobada, perquè, de manera senzilla i acollidora es creïn vincles entre les persones que passen per aquesta situació i la nostra comunitat.

Toni Olives

la paraula
de Déu

Diumenge III de Durant l'Any

Cicle B

Lectura del llibre del profeta Jonàs

3, 1-5.10

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: "Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi allò que jo et diré." Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota havien de fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dins la ciutat i cridava: "D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda." La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu va veure que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure damunt ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

Lectura de la profecia de Jonás

3, 1-5. 10

El Señor dirigió la palabra a Jonás: «Ponte en marcha y ve a la gran ciudad de Nínive; allí les anunciarás el mensaje que yo te comunicaré» Jonás se puso en marcha hacia Nínive, siguiendo la orden del Señor. Nínive era una ciudad inmensa, hacían falta tres días para recorrerla. Jonás empezó a recorrer la ciudad el primer día, proclamando: «Dentro de cuarenta días Nínive será arrasada». Los ninivitas creyeron en Dios; proclamaron un ayuno y se vistieron con rudo sayal, desde el más importante al menor. Vio Dios su comportamiento, cómo habían abandonado el mal camino, y se arrepintió de la desgracia que había determinado enviarles. Así que no la ejecutó.

Salm responsorial 24

R: **Feis que conegui, Senyor, les vostres rutes.**

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint

7, 29-31

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res els fes plorar, els qui estan contents, com si res els alegràs, els qui compren, com si no tinguessin res, els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traiguessin cap, perquè aquest món que veim amb els ulls passa de pressa.

Salmo responsorial 24

R: **Señor, enseñame tus caminos.**

Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios

7, 29-31

Digo esto, hermanos: que el momento es apremiante. Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no se alegraran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

I, 14-20

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: "Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creis en la Bona Nova." Passant devora la mar de Galilea, va veure Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant la xerxa a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: "Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes." Immediatament abandonaren les xerxes i se n'anaren amb ell. Poc més enllà va veure Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xerxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

I, 14-20

Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio». Pasando junto al mar de Galilea, vio a Simón y a Andrés, el hermano de Simón, echando las redes en el mar; pues eran pescadores. Jesús les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Un poco más adelante vio a Santiago, hijo de Zebedeo, y a su hermano Juan, que estaban en la barca repasando las redes. A continuación los llamó, dejaron a su padre Zebedeo en la barca con los jornaleros y se marcharon en pos de él.

evangeli i vida

No podem deixar perdre l'oportunitat

Francesc Triay

El temps fugit, el temps fuig, nosaltres diem: el temps vola. És a dir, el temps passa molt de pressa. En llenguatge bíblic podríem dir que s'han d'aprofitar les oportunitats. És el que ens presenta avui la predicació del profeta Jonàs a qui Déu envia a predicar a Nínive i en primer lloc fuig, però Déu li dona una segona oportunitat i compleix l'encomana i Nínive es converteix.

Pau ens diu: "No podem deixar perdre l'oportunitat present" (1Co 7, 29). Hem d'estar atents a la vida per donar la resposta oportuna al moment que vivim. Doncs el passat ja no existeix i si vivim girats al darrere lamentant-nos del que hem fet malament o del que hem desapropiat, tampoc donam la resposta oportuna al moment que estem vivint.

Tampoc podem viure somniant un futur preciós i fantàstic sense aprofitar el present treballant les nostres capacitats que faran possible un futur millor.

Imaginem Pere i Andreu i, Jaume i Joan que quan passa Jesús i els convida a seguir-lo, responen que s'ho volen pensar. Volen veure els pros i contres, els riscos que suposa deixar el seu treball i seguir-lo. No és veritat que hauran perdut la oportunitat i que possiblement no es tornarà a presentar? L'evangelista ens diu que a la invitació de Jesús: "Veniu en mi, i us faré pescadors d'homes", ells: "Immediatament abandonaren les xerxes i se n'anaren amb ell".

Doncs bé, en la vida de tota persona solem dir que les deixades són perdudes, i en la vida creient, de cada un de nosaltres, té

una gran importància aprofitar el moment present, ja sigui de prendre una opció que decidirà l'orientació de la nostra vida, o la resposta a una qüestió vital per la nostra societat o per la nostra comunitat de creients. Hem d'estar sempre apunt per donar una resposta adequada a la crida que el Senyor ens fa a partir de la realitat de la vida de cada dia. Doncs, el Senyor, es serveix de la vida per demanar-nos la nostra col·laboració en la seva obra en favor dels homes.

En aquesta tasca no ens deixa sols, Ell ens acompanya i ens ajuda a descobrir el sentit de la vida i de les Escripures i el podem reconèixer quan ens parteix el pa a l'Eucaristia (cf Lc 24, 12-35), en que Ell mateix se'n dona com aliment.

on
estàs?

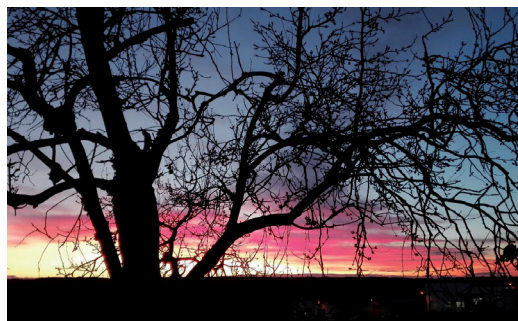
Sorpresa !!!
“Per a aquells que l'estimen, Déu ha preparat coses sorprenents que ningú mai va poder veure, ni escoltar ni imaginar” cf. I Cor 2, 9

A qui no li agraden les sorpreses?, però sobretot, ¿a qui no li agraden les sorpreses positives? crec que tots ens encanten les sorpreses positives, aquelles que acaparen la nostra atenció i ens fan sentir bé.

La sorpresa és una emoció causada per una cosa que no esperem, ja sigui positiu o negatiu, i que serveix per obrir-se i preparar-se a alguna cosa nova, al canvi, a aprendre.

Les sorpreses formen part de la nostra vida, no les cerquem, són elles les que ens troben i ens fan reaccionar. Quantes vegades hem experimentat la sensació que alguna cosa inesperada se'ns creua en el camí?

Però avui em pregunto amics: les veiem?

Les reconeixem? Potser anem tan ràpid per la vida que no som capaços de deixar-nos sorprendre?.

La sorpresa pot ser una manera molt bona de trobar-nos amb Déu. Déu arriba de sobte, sense avisar... per sorpresa. Estar oberts a la sorpresa és un bona manera de

Ana Edo – germanes de la Consolació

preparar-se a la trobada amb Déu. De fet el nostre Déu és un Déu de sorpreses i les seves sorpreses són impressionants, més del que un dia imaginem que podíem rebre d'Ell.

Obre els ulls amic! Surt al carrer i deixa't sorprendre pel Déu de la vida que avui et regala una alba plena de colors, uns ocells que canten en un arbre proper a tu, un nen que sense conèixer-te et somriu, un amic que et crida per telèfon de manera inesperada només per escoltar la teva veu, un missatge al WhatsApp ple d'ànim, les paraules amables del teu veí, una abraçada espontània... aquest és l'estil del nostre Déu, un Déu expert en sorpreses.

El Papa ens convida a “custodiar la sorpresa en la vida espiritual”. T'atreveixes?

la carta de Sever de Menorca: 1600 anys (10)

Després de l'incendi de la sinagoga s'aniran produint les conversions. El primer en fer-ho és l'anomenat Rubén, que es posarà de la part dels cristians, sostenint-los en la seva tasca de convèncer a la conversió. A Sever li agrada veure el simbolisme dels noms i, aquí en Rubén. Ja sabeu que el major dels fills de Jacob es deia Rubèn, per tant, el primogènit. Aquí a la carta el Rubén serà el primogènit de tots els jueus que es convertiran.

Tres dies després de la cremadissa de la sinagoga, té lloc una controvèrsia sobre la Lleï entre Teodor i els cristians. El cap de la Sinagoga desbaratava tots els arguments

que se li oposaven. En aquest moment els cristians criden: *Theodore, credas in Christum*, (Teodor, creguis en Crist) entès pels jueus com *Theodorus in Christum credit* (Teodor ha cregut en Crist) El terror guanyà els hebreus, que fugen aterrits davant el que creuen la deserció de qui era la seva major força i sosteniment. Sever veu en aquesta acció un prodigi i l'acompliment del somni tingut per Teodor, narrat anteriorment. Rubén, un altre jueu, presentarà a Teodor els beneficis de la seva conversió al cristianisme: *Si de veritat vols estar segur, ser honorat i ric, creu en Crist*. A l'hora d'escriure Sever no deixa

passar per alt el fet que aquesta fos una conversió interessada. Teodor acabarà comproment-se a convertir-se al cristianisme, però demana un poc de temps per convèncer els seus germans. El goig dels cristians fou immens i es dirigiren a la basílica per a la celebració. Una volta acabada la celebració, sortint-ne, es troben amb una multitud de jueus que demanen al bisbe el *Christi characterem* (el signe de Crist); cosa que féu tot d'una el pastor: *illico in frontibus eorum signum salutis impressimus*. La signació (marcar amb la creu el front) era el signe de l'entrada al catecumenat.

Josep Sastre

La narració (v)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 3ª Setmana:

Dg.21, III de Durant l'Any: Jn 3, 1-5. 10 / Sal 24 / IC 7, 29-31 / Mt 1, 14-20.

DI. 22, Sant Vicenç, diaca i màrtir (MO): 2S 5, 1-7. 10 / Sal 88 / Mc 3, 22-30.

Dt. 23, Sant Ildefons, bisbe (MO): 2S 6, 12b-15. 17-19 / Sal 23 / Mc 3, 31-35.

Dc. 24, Sant Francesc de Sales, bisbe i doctor de l'Església (MO): 2S 7, 4-17 / Sal 88 / Mc 4, 1-20.

Dj.25, Conversió de sant Pau (F): Fets 22, 3-16 o bé Fets 9, 1-22 / Mc 16, 15-18.

Dv.26, Sants Timoteu i Titus, bisbes (MO): 2Tm 1, 1-8 o bé Tt 1, 1-5 / Sal 95 / Mc 4, 26-34.

Ds. 27, Fèria: 2S 12, 1-7a. 10-17 / Sal 59 / Mc 4, 35-41.

Dg. 28, IV de Durant l'Any: Dt 18, 15-20 / Sal 94 / IC 7, 32-35 / Mc 1, 21-28.

“Pastorets” al Centre Catequístic de Sant Miquel de Ciutadella

Un any més, un ranxo d'infants, joves i adults de la nostra comunitat ha pujat dalt l'escenari de la Sala d'Actes per compartir amistosament la nostra particular i especial manera de viure el Nadal.

Aquest any, els Pastorets s'han realitzat de la mà d'en Miquel Pau Fullana, qui amb la seva bona volun-

tat ha intentat transmetre el missatge de Jesús envoltat d'alegria, humor i senzillesa. Juntament amb ell, hem comptat amb un equip humà i un bon grup de famílies que han posat tot l'esforç i el temps necessari per a què el fruit dels Pastorets fos el millor possible. Entre tots, hem aconseguit presentar una obra digna, humil i divertida.

Arribar amb sinceritat a qui ha vingut a veure-la i fer-li passar una bona estona ha estat el millor èxit que hem pogut tenir. Programades set sessions, havent-ne d'afegir una més perquè les entrades s'exhauriren ràpidament, posa de manifest la bona feina que s'ha anat fent al llarg dels anys. Ens podem sentir afortunats del que ens regala el Nadal!

Una vegada més, Jesús ha nascut al teatre de Sant Miquel i, amb Ell, la bona notícia que ha omplert de joia els nostres cors.

Un agraïment profund a totes i tots els qui hi hem format part, als qui ens han tingut presents i als qui han aplaudit i valorat el treball fet. Fins sa pròxima, si Déu vol!

Carme Mascaró
(Del Full Informatiu del Centre Catequístic de Sant Miquel)

agenda

Octavari per la Unitat dels Cristians

Fins el dia 25, es celebra la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.

XXV Aplec missioner

Convocats pel SECRETARIAT DIOCESÀ DE MISSIONS i SECRETARIAT DIOCESÀ DE CATEQUESI, es celebrarà el XXV Aplec Missioner, amb el lema: **“ATREVEIX-TE A SER MISSIONER”**. Aquest any la trobada té aquests objectius:

- Crear una línia de continuïtat amb el missatge de la passada Jornada del Domund i la seva invitació a la valentia per ser missioners.
 - Comprendre la importància de recolzar-nos en Jesús per afrontar els desafiaments que se'ns presenten i procurar ser cada vegada millors amics seus.
 - Descobrir les benaurances com a camí de vida dels “deixebles missioners” de Jesús.
- Dissabte dia 27 de gener, a la Sala Multifuncional de Ciutadella. La concentració tindrà lloc davant la sala a les 10.45 h.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

Nadal a Menorca

Aquesta setmana oferim algunes informacions del Nadal a Menorca

> **El Betlem de Ferreries** d'enguany va ser la reproducció exacte dels fars de Cavalleria i Favàritx. El naixement estava format per una trentena de figures d'entre 19 i 21 centímetres d'altura. El port de sa Nitja també estava

representat i els Reis s'apropaven en vaixell per la costa nord de Menorca. L'any passat va ser visitat per més de 3.000 persones. «És l'exposició del poble que rep més visitants sempre».

> **Com cada any**, a Maó, s'ha visitat per molta gent la **col·lecció de Diorames** que preparen amb molta dedicació els

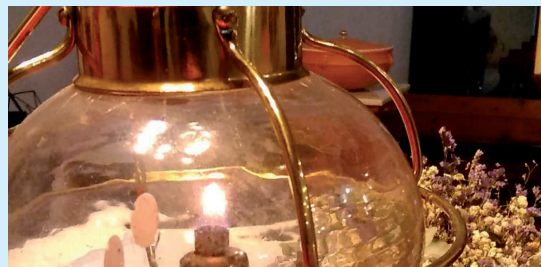
grups dels pessebristes de Maó. És l'exposició de tot Menorca que rep més visites cada any.

> **Ara fa cent anys**, l'edifici de Ca ses Monges, al carrer Menor, acollia el primer **pessebre del col·legi La Salle d'Alaior**. Des de llavors el pessebre de La Salle ha anat passant per diferents locals, però la tradició es manté viva. Enguany s'inaugurà a la antiga església de Gràcia, el naixement del centenari. Per a aquesta ocasió l'equip de deu pessebristes que s'encarrega de muntar-lo ha recuperat figures dels anys quaranta que són d'un tamany bastant més gran del que s'acostumava en els últims anys.

També a l'església de Santa Eulàlia d'Alaior, es va exposar un **armari betlem barroc** acabat de restaurar. Que va ser molt visitat. (Foto Joan Mercadal)

> **Els Escoltes** de Menorca es van trobar a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, per

celebrar la vinguda de **la Llum de la Pau de Betlem**, en una celebració on s'ajuntaren quasi 400 persones que formem Escoltes de Menorca i on, a més de cantar una mica i estar a redossa, van posar en comú les accions que, des de fa uns dies, els infants, adolescents i joves duen a terme amb els seus caps per ajudar als altres. Els diferents grups s'endugueren la Llum de Betlem, per distribuir-la per tota Menorca.

> **L'associació** gastronòmica i cultural **Fra Roger** va **col·laborar amb Caritas** per quart any consecutiu, perquè persones sense recursos econòmics també poguessin gaudir d'un menú nadalenc. Gràcies a la iniciativa **«Un sopar de Nadal per a tothom»**, 14 xefs varen cuinar un total de 350 menús que es van servir la nit de Nadal.

> **El Cant de la Sibil·la**, drama litúrgic i cant gregorià de gran difusió a l'edat mitjana que té el reconeixement de Patrimoni immaterial de la Humanitat per part de l'Unesco, es va tornar a interpretar per les vespres de Nadal a

Maó, Ciutadella i Alaior. Va ser la soprano Maria Camps la que posà veu a la profecia sobre la fi del món de la sibil·la amb acompanyament a l'orgue de Tomé Olives i Vicent García a la trompeta.

> **La parròquia** de Sant Francesc de Ciutadella va acollir diumenge dia 31 de desembre **l'Eucaristia per la Pau**, que va ser presidida pels bisbes de Menorca, Francesc Conesa, i Mallorca, Sebastià Taltavull. La celebració amb el mateix motiu es va celebrar a la comunitat de La Concepció a Maó. A les dues esglésies es va pregar per la pau amb una especial atenció als refugiats, «homes i dones que cerquen la pau».

La col·lecta que es va fer, va ascendir a la quantitat de 716,62€ que s'entrega íntegrament a Caritas Menorca per al projecte que té al Camp de Refugiats del Líban.

La Jornada Mundial per la Pau es celebra cada 1 de gener i va ser establerta l'any 1968 per Pau VI. A Menorca fa molts anys que es celebra a Ciutadella amb una pregària a la vigília, preparada per les comunitats cristianes i celebrada per preveres i salesians.

